

BÖYLE UZAKTA

Ahmet Tepe

HECE YAYINLARI

İÇİNDEKİLER

ORADA OLANLAR

- Aşk Gibi Işık Gibi / 11
Beklerken Yalnızlığı / 14
Çiçekli Hayal / 16
Bir Kadının Hüznü / 18
Böyle Uzakta / 21
Ve İnsan... / 25
Görür Gibi / 29
Hüzün Fenerleri / 31
Kuzey Rüzgârı / 35
Orada Kalsın / 37
Tutulma Günleri / 39

ARADA KALANLAR

- Durmadı Bulut Durmadı Deniz / 43
Eğer Bilseydin / 46
Gece Rüzgârlı / 48
Sıfırın Altında İsyanım / 51
Lodos Ağrısı / 54
Yüzümdeki Şafak / 56
Tek Kalmanın Beyazlığı / 59
Yalnızlığın Kirlenmiş Rengi / 61
İşte Geldik / 63

BURADA OLANLAR

- Hayal Şehrin Boyacıları / 67
Yağmurlu Ruhum / 70
Yaşım On Yedi / 72

Eşime ve çocuklarıma

ORADA OLANLAR

AŞK GİBİ IŞIK GİBİ

Uyanmış şafaktaki merakı büyütürken toprak
beyaz haberler bekliyorum sevincin munis evinde
mavi dudak izleri seğiriyor suyun entarisinde
muhacir bülbül, şaşırtılmış dağ, bandocu yaprak
kulaklarımı dolduruyor yine babamdan kalma bozlak.

Serçeleri alıp nereye götürüyor bu hüzünbaz mevsim
nasıl da düşürüyor süngülerini o fettan intikamın
gecenin tozlarını kır öfkesinin titreyişini aşk gibi
karılmaz yalnızlıkla doluyor tepelerin entarisi
söleyin şimdi bu nasıl bir serzeniştir, nedir
sarıнын rüzgâra belenmesi mavinin yıllık ezgisi
ayartmasın diye petrol, onurun kapısını bekliyor tarih
terli yüzüm yüreğim, babamdan kalma demiş miydim
köküne kazma vurulan o kahraman ışık benim.

Pişince ekmek berrak sesini duyuyorum masumiyetin
terlemiş insanlarla yuvasına dönen çalışkan gecenin
şefkat mavisi gökyüzü kadar genişlesin, ne var
siyahlar giyinen haset gerilesin, kürekler beklesin
ne var, o türküye herkes bir tutam zülûf eklesin.

Uzaniyorum gururla sıcak şiltelerin üstüne tarlalara
her şeyi yeniden yapan ışık gibi
dirilerek bakıyorum oynayan çocuklara
bir nar fidanının beklediği toprağı
bir umuttan fazlasını tutuyorum
yine bu saatlerde hatırlıyorum
mevsim bahardır, ben inatçı bir çocuğum
kötücül tüm seslere kapatıyorum kulaklarımı
çünkü güneşi bekliyorum
nasıl bir mucize taşıyacak diye bugün

Doğu gecesinden gürültü eksik olmaz, tütün ve hüznün
Hem yaraya kamçı vurulur hem evi gamdır fakirliğin
yamalı gülüşlerle devinip durur derbeder anılar
boşluğun karnında bir uğultu gibi duran
kızlardan kadınlardan kocamışlardan
sürekli borç alarak ayakta kalır gün

Gel bu yokuşu çıkalım ey yâr, yeniden kuralım bu evi
Aşka yüzümüz olsun ışığa boğulsun döşeğimiz
insandan insana koşan dolu sepetlerimiz
gelmesin geri.

BEKLERKEN YALNIZLIĞI

Savruk günlerle konuşurum, büyük bakışları kuşat
Büyümemiş seslerden, tozlu fırtınalardan
Acılarınla seni yatağında kıvrandıran
Kibar bir işçi çabukluğu giyinmiş
Ve peşinden fırtınalar kollarının altında, önünde gecenin
İçindeki armonisi anlayamayan
Çekmiş karanlık yas giysilerini üstüme
Siyah inançlı, üstünde yürümeli sessizliğin
Sen, kalabalık mezar alayı, kılıcın acısı
Sen hükümlülerin cinayet saatini sevdiren
Gececil korkularınla, kısık sesiyle direnen.

Ki o gelmesini çok beklediğim okul çıkış saatlerinin
Fısıldayan son seçeneği veya sokak didişmeleri çocukların
Gök gürültüsünden korktular yolun sırtında
Düşürür sarhoşluk kentleri, ölü havayı
Sonra atın rengi, damlar acı düşlerim
Apansız, parçalanmış inancımı kim onarabilir?
Hangi nurlu hayat durağı, hangi adalet düz?
Sonra, hangi işi tutkularla süslü, kırılan üzücün?
Her seferinde kayıran ayna, kırılan buz
Durup büyüyen yalnızlığı sürgün düşüncenin
Gür açıklığıyla, çağırın sonsuzlukla...

Yazılan son şeylerden, kırık umutlardan
İpini koparmış susuz bakışlardan
Kavli geçmiş ödenmemiş borçlardan
Ve ay ışığından şişmiş gecenin, kaygılı lambanın
Nedir inip çıkan şu gönül dağımda, çığırktan dilimde.

Güzel düşüncelerim, derin anlamlı yüzüm
Kötü değil, sonuna gelmiş yolun öbür ucuna
Parlak bir muştı var dilimde, akşam küllerim
Uzun bir yol gözlerimde, önümde yükselen
Ve söylenmemiş söz, aylar arasından
Bir suçluluk hissetti gibi,
Dört nala gittim geldim sabaha dek
Yorar bedenimi, çoğaltır varlığımı.

ÇİÇEKLİ HAYAL

büyük sessizliğime göçerim, aynı yerde
çizgiler kandan, fatihalardan
karanlığı toplarım, kesilmiş akşamın kanını
bir hayal, yüzü çiçekli.

günün diriltten eczasını nerede aramalı
büyük bir ağırlık var terimin soğukluğunda
o kovan tutan aşk ile yeğnikleşsin ruhum
kuşlar kanat çırpın dal uyansın hele bir
göçerim o zaman, sonsuz suyundan mutluluğun
dönerim yüzümü çekip bağırın korkulardan
sığınırım serin vicdanına kitabın.

çiçekler açınca burçlarında ayetlerin
secdeye kapanır bütün duygularım
gölgelenirim ebedi mutluluğun haritasına uzanarak
çıplak, dikiş tutmamış manaların
üstü ıslak güzel kokuların uzağında
çukur karanlık bir cesedi saklar
sütunları, kemerleri, gün gün kopan kıyametleri
kitabın keşif kolları

dönerim bir Mevlevi gibi, bir sır, bir ışık
yakar ışıklarını zaman, bekleyen
dünyayı dolduran sarsılmaz bir iman
tutup perçemimden döndürür beni

yepyeni bir dünya bir de tabut
cesaret ve sadakatle geçerim dünyadan
zaferin boyalı yanaklarını çizerim
çiçek açmamış akşamın dallarından tutup
yüce dağlar aşarım, engin denizi geçerim
neşeyi, elemi, cenneti, cehennemi
bir düşünce ışık gövdeme
sığırırım serin vicdanına kitabın.

BİR KADININ HÜZÜNÜ

Oturuyordu düzlükte bir kadın hüznü
Hava güzel, karışmış sıradan sesler
Toplamıştı başına bir yoksul kalabalık
Yokluğuna dönüş sevindirir yorgun kollarını
Topallıyordu sevinçli günleri, çünkü
Engel oluyordu yürümesine küçük kırık bacakları.

Önündeki düzlüğe doğru açılan tabloda
Bir bulut resmi oluyordu yüzü acılı
Sen ki uykuda ziyarete gelen tek insan
Ne kadar yüz gördüysem benzetemedim birini sana
Merak ediyordum Allah'ın yaşadığı kalbi
İnsandan insan yeşerir, alındır toprağı kutsayan.

Gölgeli büyük zaman seni ister buraya
Başındaki büyük belaya dünyanın
Yerini bulan bir dua parçası oluyordu dilin
Ruhun bir şimşek çakması
İzin ver gireyim ruhuna sabaha kadar
Düşünüp dururum, fırtınalı içim
Huzur çekiyorum hakikatin uçlarından hüzmün kadını.

Mavi kadar berrak yolu açan bize Allah
Bilmek işaretini, yırtarak perdesini ve kâinat
Aynı anda, aynı tarzda ve aynı dikkat
Ya bir aha dokunuyor bu kadın
Ya da sonraki yıllar boyunca bir insan
Havada sallanan duygularının dalıyla
Dehşetle izliyor yaşadığı hayatı.

Gerilir ruhu iyice çöktüğünde gece
Kanardı rüzgârın dudak altları gülünce hüznü kadını
İçine bakar, gözleri göğe bakan çocuk gibi
Bu kadın her vakte “Allah” diye bağıarak, diyorum
Düşün ne söylemek istiyor
Allah sana, sen Allah’a
Donmuş bin sessizlik donmuş çukurda.

BÖYLE UZAKTA

İki dal gibi uzanır sonsuza Tanrı'nın rahmeti, bu güzelliği
Büyük bu zamanda ezeli hutbe okuyan dili
Gökle yerin birleştiği, ellerinin melekliği
Mahkûm çiçekleri bir atın gözlerindeki
Gerçeğin soluğu, cehennemin ateşi
Dönüş burada, içinde kal uzunca sen gözlerinin
Dinle, ben sudaki gümüş yansımaların
Sonrasında hatırlanan akşamın
İç içe geçmiş göğsümdeki tereddütlerim
Böyle uzakta dönüşür zaman, ateşle süreklî.